

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci navrhovatelů:

a) Ing. Z. H. a b) M. H., proti odpůrci: **Obec Všesulov**, se sídlem Všesulov 51, zast. JUDr. Janem Kollárem, advokátem se sídlem Obce Ležáky 972/1, Sokolov, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy ze dne 7. 6. 2016, č. 1/2016, o vymezení zastavěného území, v řízení o kasační stížnosti odpůrce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 21. 12. 2016, č. j. 50 A 16/2016 – 166, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností napadl odpůrce (dále jen „stěžovatel“) shora označený rozsudek Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým bylo k návrhu navrhovatelů zrušeno opatření obecné povahy ze dne 7. 6. 2016, č. 1/2016, o vymezení zastavěného území, a to ke dni právní moci napadeného rozsudku.

[2] Stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvedl, že opatření obecné povahy není individuálním správním aktem, ale dotýká se širšího okruhu osob, konkrétně cca 140 občanů obce Všesulov, a veřejných zájmů.

[3] Případný výkon napadeného rozhodnutí krajského soudu by mohl mít nejen pro stěžovatele, ale rovněž i pro jeho občany nepříznivé právní důsledky, což by pak pro něj představovalo hrozbu možné újmy, která by byla v nepoměru k přiznání odkladného účinku rozhodnutí a k případné újmě, která by tak mohla vzniknout účastníkům řízení.

[4] Z výše uvedených důvodů a též proto, že je přesvědčen, že opatření obecné povahy bylo zrušeno nezákonně a v podstatě jenom z důvodu, že nebylo vyhověno požadavku vlastníků pozemků na změnu jejich zařazení do zastavěného území, navrhuje, aby Nejvyšší správní soud v souladu s § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 až 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[5] V souladu s § 73 odst. 2 s. ř. s. soud vyzval navrhovatele, aby se k návrhu na přiznání odkladného účinku ve lhůtě 10 dnů vyjádřili, což také učinili společným přípisem ze dne 16. 1. 2017.

[6] Navrhovatelé s návrhem na přiznání odkladného účinku nesouhlasí, přičemž tento nesouhlas podrobně odůvodnili a doložili přílohami č. 1 – 8, kdy tvrdili zejména následující skutečnosti uvedené pod body 7 – 13 tohoto usnesení.

[7] Z přiložených dokumentů plyne záměr stěžovatele převzít krajským soudem zrušené opatření obecné povahy (dále jen „OOP“) do připravovaného územního plánu obce Všesulov, a tak jej dále řetězit. Stěžovatel odmítl řešit samostatně předmět napadeného rozhodnutí a má záměr setrvat na postupech, které mu vytýkalo napadené rozhodnutí a zatížit jimi jednání o územním plánu, které legislativa dle napadeného rozsudku neumožňuje.

[8] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by pouze oddálilo řešení významně v jejich neprospěch. Navrhovatelka společně se svou rodinou bydlí v lokalitě X od r. 1952. Pro hospodaření na pozemcích o rozloze 14,5 ha v požadovaném vymezení zastavěného území vybudovali nezbytné zázemí, zejména pro uložení zemědělské techniky a zemědělských výpěstků, které nemohou z dispozičních důvodů na jimi vlastněných nemovitostech v obci Všesulov vybudovat.

[9] Za účelové a neodůvodněné považují tvrzení o možném zásahu do práv 140 občanů obce. I tvrzení veřejný zájem je zcela neodůvodněné.

[10] Diskriminačně dlouhodobý postup stěžovatele spatřují ve skutečnosti, že pozemky p. č. x, které vlastní sestra navrhovatelky s manželem, jsou zahrnuty již ve vymezeném zastavěném území v r. 2008, na druhé straně stěžovatel požadavky navrhovatelů odmítá bez řádného odůvodnění.

[11] Obecné tvrzení o nepříznivých právních důsledcích jak pro něj, tak pro občany obce, představující hrozbu možné újmy, která by byla v nepoměru k přiznání odkladného účinku napadeného rozhodnutí a k případné újmě, jež by mohla vzniknout účastníkům řízení, považují navrhovatele za neoprávněnou fikci.

[12] Občanů obce se lokalita X vůbec nedotýká a stěžovatel je používá ve své argumentaci jako rukojmí; naopak on svým postupem zatěžuje rozpočet obce neproduktivními položky z důvodů neplnění řádných lhůt dle zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, nebo dle § 56 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. Tvorba územního plánu si již vyžádala cca 0,5 mil Kč.

[13] Závěrem shrnuli, že stěžovatel neuvedl žádný konkrétní důvod dle § 73 odst. 2 s. ř. s. pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[14] Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; při tom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Dle usnesení rozšířeného senátu ze dne 29. 3. 2016, č. j. 4 As 217/2015 – 182 lze i v

pokračování

řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu na zrušení opatření obecné povahy dle § 101a a násl. s. ř. s. přiznat kasační stížnosti odkladný účinek.

[15] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[16] Soud upozorňuje na mimořádnou povahu institutu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví je mimořádným opravným prostředkem. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé a výjimečné případy. Obecně definovat výčet případů, které je možné zahrnout pod § 73 odst. 2 s. ř. s., není možné. Uvedené ustanovení patří mezi normy s vysoce abstraktní hypotézou.

[17] Vedle formální podmínky, kterou je existence návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí být splněny další tři materiální předpoklady proto, aby bylo možné takovému návrhu vyhovět: a) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, b) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, c) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58).

[18] Soud tak v nynější věci nejdříve posoudil, zda stěžovatel dostatečně tvrdil a prokázal, že by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu pro něho znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám.

[19] Tvzení ohledně hrozící újmy je zcela obecné, bez bližší konkretizace a ničím nedoložené. U návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se očekává dostatečně konkretizované tvrzení, v čem taková újma spočívá, uvedení jejího rozsahu, včetně možné intenzity. Z takto vylíčených skutečností musí vyplývat, že negativní následek, jehož se stěžovatel ve vazbě na napadený rozsudek krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Stěžovatel musí tyto skutečnosti nejen tvrdit, ale rovněž řádně doložit.

[20] Stěžovatel neprokázal naplnění již první z podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. jemu hrozící újmy plynoucí ze zrušení napadeného opatření obecné povahy krajským soudem. Za této situace není třeba zkoumat naplnění ostatních zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku dle § 73 odst. 2 s. ř. s., tedy disproportionality případné újmy a absenci rozporu přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.

[21] Nad rámec výše uvedeného soud uvádí, že naopak navrhovatelé v rámci svého vyjádření k návrhu na odkladný účinek podrobně vylíčili své obavy a možnou hrozící újmu v případě, že by návrhu stěžovatele bylo vyhověno. Ve svém vyjádření mimo jiné odkazovali na přílohu č. 2, kterou je malá část návrhu textové části připravovaného územního plánu obce Vsesulov z července 2016, kde je mimo jiné uvedeno: „*Územní plán byl zhotoven a projednán v průběhu let 2009 až 2016. Byl původně vypracován na podkladu rastrových katastrálních map. V roce 2016 bylo vydáno Opatřením obecné povahy Vymezení zastavěného území obce. Na základě tohoto schváleného dokumentu byl návrh územního plánu ve smyslu platné legislativy upraven.*“ Z takto citované části vyplývá, že naopak přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by bylo umožněno stěžovateli pokračovat v procesu schvalování územního plánu, který byl upraven toliko na základě zrušeného OOP, kdy by tak *de facto* došlo k řetězení zrušeného OOP a popření významu zrušujícího rozsudku krajského soudu.

[22] Lze plně přisvědčit závěru navrhovatelů, že stěžovatel dostatečně blíže nekonkretizoval svůj návrh na přiznání odkladného účinku. Soud považuje za nadbytečné se vyjadřovat k dalším námitkám navrhovatelů, které uvedli ve svém vyjádření ze dne 16. 1. 2017, protože stěžovatel již nesplnil první podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[23] Soud závěrem uvádí, že tímto usnesením nepředjímá, jaké bude meritorní rozhodnutí ve věci samé.

[24] Nejvyšší správní soud z důvodů výše uvedených vyhodnotil, že nebyly naplněny požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., a proto kasační stížnosti stěžovatele nepřiznal odkladný účinek.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. ledna 2017

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu